Organizace Bhakti Marga přivítala ve svém chrámu Paramahamsu Vishwanandu

Paramahamsa Sri Swami Vishwananda (*1978), učitel vaišnavismu a Atma Kriya Yogy původem z indické komunity na ostrově Mauritius, měl při své poslední návštěvě Česka dvě setkání se svými oddanými a zájemci o své učení. Přestože sídlí v hlavním ášramu svého společenství u Wiesbadenu v Hesensku, což je blíže než Mauritius nebo Indie, naposled navštívil Česko před téměř třemi lety (psali jsme o tom zde). První letošní setkání bylo určeno jen pro oddané a následovníky Paramahamsy Vishwanandy. Uskutečnilo se v nově budovaném chrámu v osadě Johanka u Kamenice nad Lipou v pátek 30. května.

Paramahamsa Vishwananda dal chrámu nové jméno Varadabhayamudritā Vitthala Rukmini Mandir, které v překladu znamená „Ten, který uděluje požehnání a propůjčuje oddanému nebojácnost.“ Chrám je součástí rodinného domu a jeho prostor dříve sloužil jako obývací pokoj. Rodina nyní bydlí v jiné části domu a spolu s oddanými z okolí o chrám pečuje. Byl slavnostně zasvěcen (inaugurován) 21. září 2024, ale není ještě zcela hotov: v současnosti se zřizuje přístavba, která bude sloužit jako zázemí pro jeho návštěvníky.

Ovšem asi 200 účastníků setkání s Gurudžím, jak je Paramahamsa Vishwananda svými oddanými láskyplně nazýván, by se nevešlo ani do zcela dokončeného chrámu. Proto byly v prostoru před chrámem postaveny stany a připraveno jednoduché sezení. V hlavním stanu tohoto „městečka“ bylo možné sledovat videoprojekci toho, co se v chrámu děje. Další stany poskytovaly drobné občerstvení, místo pro zavazadla, možnost převléknutí nebo dětský koutek. Organizace musela být náročná, ale zdálo se, že všechno výborně klape.

Sangha, tedy společenství lidí, kteří sdílejí stejný duchovní cíl, mohla do stanového areálu vstoupit už v poledne. Od půl druhé byl pro návštěvníky připraven program. Sestával ze zpěvu bhadžanů, džapování manter, přednášky o božstvech, která jsou na oltáři uvnitř chrámu, nebo z modlitby za mír. Paramahamsa Vishwananda přijel asi v půl páté. Cestou se ještě zastavil na návštěvě v dětském zařízení v Kamenici. V Johance jen prošel kolem uctivě se uklánějících oddaných, pozdravil je a po koberci došel do chrámu. Oddaní zpívali bhadžany a připravili Paramahamsovi Vishwanandovi na uvítání guru púdžu, obřad uctění gurua. Většina oddaných ovšem musela zůstat venku: byli nalepení na oknech do chrámu, stáli v předsíni (a čekali, až budou moci vystřídat ty, kdo se do chrámu vešli) nebo sledovali obřady na plátně ve stanu a před ním.

Další chrámový obřad, několik hodin dlouhou Satya Narayen púdžu, vedl sám Paramahamsa Vishwananda. Nárájana, jemuž je obřad věnován, je jedním z avatárů (pozemských podob) Višnua a jeho jméno je možné přeložit a opsat jako „božské, jež se projevuje v člověku“. Podle slovníčku ve Vishwanandově překladu a výkladu Gurusútry je Nárájana „nejvyšší a svrchovaný Pán“, a tedy Absolutno, „ultimátní, nepopsatelný, neomezený Bůh“. Nejvyšší božství je tímto jménem Nárájan, případně Nárájana nazýváno právě v Gurusútře.

Obřady se konaly v chrámu před oltářem se čtyřmi božstvy: ústřední postavou božské čtveřice je Krišna ve své podobě jako Vitthala, mladý muž tmavé pleti, stojící s rukama v bok na cihle (k těmto atributům ukazuje i jeho jméno, které se vykládá jako „stojící na cihle“). V této podobě je Krišna znám i pod jménem Vithobá. Menší múrti (což znamená „ztělesnění“)

po Krišnově levici nese podobu jeho hlavní manželky Rukminí. Ve společnosti Vitthaly je i Rukminí zpodobňována s tmavou pletí. Tato ústřední božstva vytvořená z černého mramoru dala chrámu jméno. Po boku těchto božstev jsou menší múrti z bílého mramoru. Vedle Krišny stojí Rádha, nejoblíbenější Krišnova milenka. Po levici Rukminí je poslední ze čtveřice božstev Satjabháma, dcera jádavského krále Satrádžity a jedna ze sedmi vedlejších Krišnových královských manželek.

Po Satja Nárájan púdže následoval kírtan, společný zpěv, při němž je na jednoduchou melodii po předzpěvákovi opakována krátká mantra. Rozdával se prasád – jídlo, obětované božstvům a jimi požehnané. Pro potěšení Gurudžího pak tančily tři mladé dívky tradiční indický tanec v indickém oblečení a s tradičními indickými ozdobami. Bohatý program končil za soumraku. Další den, v sobotu 31. května, čekalo účastníky (a také mnoho dalších hostů) v Praze ono druhé výše zmíněné setkání: daršan (guruovo žehnající shlédnutí na žáky). Reportáž z něj zveřejníme pravděpodobně ve čtvrtek 5. června.